

Pares, cal fer alguna cosa!

“La família unida és allò normal. Hi ha encontres, diferències... Però això són coses corrents”, deia sant Josepmaria. Per convertir aquestes contrarietats en ocasions d'enfortir la unitat familiar, Khan i Joachim han posat en marxa un curs per a pares a Hong Kong.

18/07/2008

Fa uns anys, en una reunió de feina, vaig demanar a cinquanta executius

d'altres tantes empreses l'opinió sobre com la televisió, especialment alguns programes, afecta la vida familiar. Vaig aprendre molt de les respostes.

Una de les lliçons que es desprenen d'aquest tipus d'enquestes amb persones de criteri és que bona part dels *mass-media*, i entre ells la televisió, poden esdevenir grans aliats de les nostres famílies i de l'educació dels fills, encara que tampoc se'ns amaguen els riscos i perills.

La televisió, Internet, els missatges multimèdia de telèfons mòbils són canals nous que ofereixen als pares de família un desafiament molt gran en el deure criar i educar els fills i formar el seu caràcter.

Et venen ganes de cridar: Pares reaccioneu, cal fer-hi alguna cosa!

El ritme de treball i la diferència d'horaris fa que de vegades la comunicació en la família sigui una mica difícil. El diàleg entre pares i fills és especialment important en l'adolescència, etapa en què molts dels dubtes sobre la vida, Déu i l'amor humà han de trobar una resposta primera i fonamental en els pares.

Però és cert que aquestes converses amb els fills no sempre són fàcils d'establir. Per exemple, la imatge que moltes pel·lícules donen de les relacions sexuals pot condicionar un diàleg, convertint els pares en “una segona font d'informació”.

Amb la nostra experiència i el suport rebut d'institucions familiars estrangeres, la meva dona i jo hem iniciat a Hong Kong un curs per a famílies joves. Gairebé tots els assistents són pares i mares joves els

fills dels quals estudien al col·legi Tak Sun.

Per formalitzar aquests cursos, hem fundat recentment la “Family First Foundation”, amb l’objectiu de promocionar els valors familiars en llengua xinesa.

Aquest programa no sols ajuda als pares a educar els fills en àrees com l’estudi, l’oci, l’amor humà o el respecte familiar, sinó que fomenta el diàleg matrimonial, veritable fonament de la família.

Per a la meva dona i per a mi és un orgull veure els fruits d’aquests cursos. Recentment, un dels pares em va explicar que, després de molt temps, havia recuperat amb paciència la confiança del seu fill de 20 anys. Amb ell parlava ara de qüestions que, mesos endarrere, els distanciaven profundament.

A un altre nivell, també ens va alegrar la “lluïta” d’una mare jove per educar el caràcter del seu fill des d’edat primerenca. El nen s’entestava amb enrabiades en què fos la seva mare qui li donés de menjar. Va arribar un punt en què allò era només un capritx, així que es van proposar –mare i fill- menjar com a persones grans i sense tirar res d’allò que es serveix.

Quan donem els cursos, tenim els ensenyaments cristians de sant Josepmaria molt presents. Ell deia: “La família unida és la situació normal. Hi ha encontres, diferències... Però això són coses corrents, que fins a cert punt contribueixen a donar la seva sal als nostres dies. Són menudeses, que el temps supera sempre: després només resta l’estable, que és l’amor, un amor vertader —fet de sacrifici— i mai fingit, que porta a preocupar-se uns d’altres, a endevinar un petit

problema i la seva solució més delicada”.

Això és el que descobrim
contínuament, dia a dia.

Khan & Joachim

Hong Kong

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/pares-cal-
fer-alguna-cosa/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/pares-cal-fer-alguna-cosa/) (12/08/2025)